

ສາພາ

ເສຣະພຊັກົງແລະການຄລັງພອງປະເທສ

เปิดเพยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๑/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔ เกี่ยวกับใบกำกับภาษี

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ก. กรรมการผู้จัดการ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔ ขอคัดสำเนาเอกสารใบกำกับภาษีที่บริษัท ว. ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔ และอ้างว่าเป็นใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีจำนวนประมาณกว่า ๕๐ ฉบับ โดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีเหล่านั้น

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๑.๐๓/๒๖๐๓/๒๖๐๓๑/๒๖๓๓๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารใบกำกับภาษีดังกล่าวเป็นของบริษัท ว. “อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ บัญญัติคุ้มครองไว้ ห้ามเจ้าพนักงานมิให้เปิดเผยเรื่องกิจการของผู้เสียภาษีหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องให้ผู้ใดล่วงรู้โดยวิธีใดด้วย”

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีที่กล่าวข้างต้น จึงเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการยื่นเอกสารดังกล่าวของบริษัท ว. การขอคัดสำเนาเอกสารใบกำกับภาษีที่ถูกอ้างว่าออกโดยผู้อุทธรณ์ก็เพื่อนำไปดำเนินการตามกฎหมายและหาตัวบุคคลที่กระทำความผิดต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

การชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาจึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๔ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔” และผู้แทนบริษัท ว. มาให้ถ้อยคำ และชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบการค้าขายอุปกรณ์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้รับหนังสือในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑” ขอเข้าทำการตรวจปฏิบัติการในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ บริษัทฯ ได้มอบอำนาจให้ตัวแทนของบริษัทฯ คือ นาย ป. เข้าพบเจ้าหน้าที่สรรพากรฯ สมุทรปราการ ๑ ได้มีการสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินกิจการการค้าขายหลักและลูกค้ารายใหญ่ ๓ อันดับแรกที่ค้าขายด้วย มีรายได้ประมาณเท่าใด กับขอให้ผู้อุทธรณ์ส่งมอบเอกสารแสดงรายรับ รายจ่ายของปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ และบัญชีธนาคารของกรรมการผู้จัดการและผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

มาให้สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ในภายหลังบริษัทฯ ได้ให้ตัวแทนของบริษัทฯ นำไปให้เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐

ต่อมาผู้ถือหุ้นได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ถึงสาเหตุที่กรมสรรพากรทำการสอบยันบริษัทฯ ว่า เนื่องจากบริษัท ว. ได้ยื่นใบกำกับภาษีที่อ้างว่าออกโดยผู้ถือหุ้นจำนวน ๕๖ ฉบับ เป็นจำนวนเงินประมาณ ๕๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ตรงกับจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นยื่นประเมินภาษีไว้ในแต่ละปี พร้อมกันนั้นเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ได้ให้ตรวจสอบสำเนาใบกำกับภาษีดังกล่าวบางส่วน ผู้ถือหุ้นตรวจสอบแล้วเห็นว่า ใบกำกับภาษีไม่ได้ออกโดยบริษัทฯ ผู้ถือหุ้นจึงเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการยื่นเอกสารดังกล่าวของบริษัท ว. ประกอบกับใบกำกับภาษีจะมีรายการแสดงการจ่ายเงินเป็นเช็คซึ่งได้มีการระบุเลขที่ของเช็คไว้ด้วย หากได้สำเนาเอกสารซึ่งระบุตัวเลขเช็คก็จะสามารถตรวจสอบกับธนาคารได้ว่าบริษัท ว. ไม่ได้มีการซื้อขายจ่ายเงินใดๆ ให้แก่ผู้ถือหุ้นเลย อันเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ของผู้ถือหุ้นได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารปลอม ผู้ถือหุ้นจึงแจ้งความดำเนินคดีไว้ที่สถานีตำรวจภูธรตำบลลำไทรเหนือ และเจ้าหน้าที่ตำรวจขอให้ผู้ถือหุ้นนำสำเนาเอกสารซึ่งมีการรับรองสำเนาถูกต้องไปยื่นเพื่อประกอบการดำเนินคดีด้วย ผู้ถือหุ้นจึงยื่นคำขอต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ แต่ได้รับแจ้งว่าการสอบยันเสร็จสิ้นแล้ว และได้ส่งเรื่องกลับคืนสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ผู้เป็นเจ้าของเรื่องแล้ว ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือถึงสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธโดยอ้างว่าขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

๒. ผู้แทนสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๑.๐๓/๒๓๐๓/๒๓๐๓๒/๓๘๗๔๖ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๑.๐๓/๒๓๐๓/๒๓๐๓๒/๑๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า บริษัท ว. ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ เมื่อสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ทำการตรวจสอบการยื่นประเมินภาษีของบริษัท ว. พบว่าใบกำกับภาษีที่ระบุว่าจะออกโดยบริษัท ก. มีจำนวนหลายฉบับและเป็นการชำระราคาสินค้าหรือบริการที่มีมูลค่าสูงมาก จึงขอให้บริษัท ว. นำส่งเอกสารเพื่อการตรวจสอบ บริษัท ว. นำส่งเอกสารและขอให้ตรวจสอบย้อนหลังไปในปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ ด้วย และเนื่องจากผู้ถือหุ้นมีที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ จึงขอให้เป็นผู้สอบยัน ซึ่งได้รับรายงานว่า ผู้ถือหุ้นมิได้มีการขายสินค้าให้แก่บริษัท ว. และได้ให้ผู้ถือหุ้นตรวจสอบสำเนาใบกำกับภาษีดังกล่าวแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นใบกำกับภาษีที่ไม่ชอบด้วยประมวลรัษฎากร สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ จึงขอให้บริษัท ว. เสียภาษีเพิ่มเติม ซึ่ง บริษัท ว. ก็ยอมชำระ

ส่วนการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้นนั้น มีเหตุผลว่า การที่ผู้ถือหุ้นปฏิเสธการทำหรือมีสิ่งเอกสารใบกำกับภาษีถือได้ว่าผู้ถือหุ้นมิได้เป็นคู่ค้ากับบริษัท ว. จึงไม่มีสิทธิขอเอกสารของผู้อื่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของราชการที่ประมวลรัษฎากรมาตรา ๑๐ คู่ครองมิให้เปิดเผย ทั้งผู้ให้มา คือ บริษัท ว. ก็ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยแต่อย่างใด

๓. ผู้แทนบริษัท ว. ชี้แจงว่า บริษัท ว. ประกอบกิจการจำหน่ายคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์และให้บริการวางระบบคอมพิวเตอร์ ได้ทำธุรกิจกับผู้ถือหุ้นโดยผ่านทางตัวแทน ไม่เคยรู้จักกับผู้เป็นเจ้าของ และไม่เคยประสบปัญหาในการทำธุรกิจดังกล่าวแต่อย่างใด จึงมีความไว้วางใจและเชื่อว่าใบกำกับภาษีที่ได้มาโดยผ่านทางตัวแทนนั้น เป็นใบกำกับภาษีที่ออกให้โดยผู้ถือหุ้นจริง อย่างไรก็ตาม เมื่อสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ตรวจสอบการยื่นประเมินภาษีและมีข้อสงสัย บริษัท ว. จึงนำเอกสารใบกำกับภาษีไปให้ และสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ขอให้สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ทำการตรวจสอบ และเนื่องจากผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัท ว. ตั้งข้อสังเกตถึงการทำธุรกิจกับผู้ถือหุ้นว่า เหตุใดจึงชำระราคาสินค้าหรือบริการด้วยเช็คเงินสดไม่ระบุชื่อผู้ถือ ทำให้ตรวจสอบได้ยากกว่าผู้ใดเป็นผู้รับเงินอาจเกิดข้อผิดพลาดในภายหลังได้ บริษัท ว. จึงขอให้สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ตรวจสอบย้อนหลังไปในปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ ด้วย เมื่อผู้ถือหุ้นปฏิเสธว่าไม่ใช่ใบกำกับภาษีที่ออกให้โดยผู้ถือหุ้นใบกำกับภาษีที่บริษัท ว. ยื่นต่อสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ จึงถือเป็นใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยประมวลรัษฎากร บริษัท ว. ต้องยื่นประเมินภาษีใหม่และต้องเสียภาษีเพิ่มเติมอีกประมาณ ๑๖ - ๑๗ ล้านบาท

ผู้แทนบริษัท ว. กล่าวว่า การยินยอมเสียภาษีเพิ่มเติมดังกล่าว เพราะไม่ต้องการให้เกิดปัญหาในการประกอบธุรกิจของบริษัท ว. กับบริษัทการค้าที่ดำเนินธุรกิจร่วมกันอยู่ แต่ยังมีความข้องใจในการดำเนินธุรกิจกับผู้ถือหุ้นโดยผ่านทางตัวแทนในช่วงที่ผ่านมา หากบริษัท ว. พิสูจน์ได้ว่าเป็นการออกใบกำกับภาษีโดยผู้ถือหุ้นจริง บริษัท ว. จะยื่นขอคืนภาษีที่ได้ชำระ

เพิ่มเติมนั้นได้ จึงไม่ต้องการเปิดเผยเอกสารใบกำกับภาษี เพราะอาจทำให้การดำเนินการเพื่อหาผู้รับผิดชอบในการออกใบกำกับภาษีดังกล่าวต้องประสบอุปสรรค

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วย คำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ถึงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และคำชี้แจงด้วยวาจาของบริษัท ว. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ตรวจสอบการยื่นประเมินภาษีของบริษัท ว. พบข้อสังเกตเกี่ยวกับใบกำกับภาษีที่ระบุว่าออกโดยผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีจำนวนมากถึง ๕๖ ฉบับ และมีมูลค่าการซื้อขายสินค้าหรือบริการสูงมาก จึงขอให้สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตั้งของบริษัทผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทำการสอบค้น ผลปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มิได้มีการขายสินค้าให้แก่บริษัท ว. และสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๑ ได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบสำเนาใบกำกับภาษีดังกล่าวแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นใบกำกับภาษีที่ไม่ชอบด้วยประมวลรัษฎากร สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ จึงขอให้บริษัท ว. เสียภาษีเพิ่มเติม ซึ่งบริษัท ว. ก็ยอมชำระ

ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่บริษัท ว. ใช้ใบกำกับภาษีที่ระบุว่าจะออกโดยผู้อุทธรณ์แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ออกนั้น ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรตำบลสำโรงเหนือเพื่อหาตัวบุคคลที่กระทำความผิด และต้องการสำเนาใบกำกับภาษีดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินคดีต่อไป

บริษัท ว. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเห็นว่า บริษัท ว. ทำธุรกิจกับผู้อุทธรณ์ โดยผ่านทางตัวแทน จึงไม่รู้จักผู้เป็นเจ้าของบริษัทผู้อุทธรณ์ และเนื่องจากการประกอบธุรกิจไม่เคยประสบปัญหา จึงเชื่อว่าใบกำกับภาษีที่ได้มาโดยผ่านทางตัวแทนนั้น เป็นใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้อุทธรณ์จริง อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้อุทธรณ์ปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นผู้ออกทำให้ต้องมีการประเมินภาษีใหม่ บริษัท ว. ยินยอมชำระภาษีเพิ่มเติมก็เพื่อไม่ให้มีผลกระทบกับการประกอบธุรกิจของบริษัท ว. กับบริษัทการค้าอื่นๆ แต่ในส่วนการหาตัวบุคคลที่เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีดังกล่าวยังมีความจำเป็น หากพิสูจน์ได้ว่าเป็นใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้อุทธรณ์จริง บริษัท ว. จะขอคืนภาษีที่ได้ชำระเพิ่มเติมไปนั้นได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเป็นอุปสรรคต่อการหาผู้รับผิดชอบในการออกใบกำกับภาษีดังกล่าว

สำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า “การที่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการทำหรือมีซึ่งเอกสารดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่ค้ากับบริษัท ว. จึงไม่มีสิทธิในการขอเอกสารของผู้อื่นซึ่งเป็นข้อมูลของทางราชการที่ประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ คู่ครองมิให้เปิดเผย และผู้ให้มา (บริษัท ว.) ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยแต่อย่างใด”

การพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่ากรณีตามอุทธรณ์มีข้อพิจารณาใน ๓ ประเด็น คือ

๑. ใบกำกับภาษีมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ หรือไม่
๒. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ หรือไม่
๓. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอสมควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ใบกำกับภาษีเป็นข้อมูลของนิติบุคคลผู้เสียภาษี เมื่อได้ใช้ในการยื่นประเมินภาษีจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ แม้มาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรจะบัญญัติห้ามเจ้าพนักงานซึ่งโดยหน้าที่ราชการรู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้นแก่ผู้อื่นไม่ว่าโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งบริษัท ว. ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็มิได้เป็นการตัดทอนอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะวินิจฉัย ให้เปิดเผย

ประเด็นที่สอง การตรวจสอบการยื่นประเมินภาษีของบริษัท ว. ของสำนักงานฯ กรุงเทพฯ ๑๔ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท ว. ยินยอมชำระภาษีเพิ่มเติมตามที่ได้มีการประเมินใหม่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารฯ หากมีการฟ้องร้องและพิสูจน์ได้ว่าเป็นเอกสารปลอม กรมสรรพากรสามารถฟ้องคดีกับผู้กระทำผิดตามกฎหมาย ได้

ประเด็นที่สาม ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกอ้างว่าเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีดังกล่าว จึงเป็นผู้ได้รับความเสียหาย และเป็น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ แม้บริษัท ว. ผู้ให้ข้อมูลจะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่เอกชนทั้งสองฝ่ายจะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลแล้วเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ๑๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โฉมวิไลกุล	ประธานกรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษ ชมพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัชชัย สุวรรณพานิช	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
นางสาวภัทรา สกุลไทย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สหธน รัตนไพจิตร	กรรมการ
นายวีระชัย เตชะวิจิตร	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒
เกี่ยวกับการขอคืนภาษีสรรพสามิต

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ก. กรรมการผู้จัดการ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ สรุปความว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบ ภาษ. ๐๑-๒๘ ทะเบียนรับเลขที่ ๐๑๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ ขอคืนภาษีสรรพสามิตต่อสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ และได้ทราบว่าสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ได้นำเรื่องการขอคืนภาษีดังกล่าวหารือไปยังกรมสรรพสามิต แต่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ได้มีคำสั่งไม่คืนภาษีให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอสำเนาหนังสือหารือและผลของการหารือดังกล่าวและหากกรมสรรพสามิตยังมีได้ตอบข้อหารือ ขอให้ส่งหนังสือหารือเพียงฉบับเดียวก่อน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ สรุปความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากคำสั่งของสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ และขอสำเนาเอกสาร แบบ ภาษ. ๐๑-๒๘ เอกสารประกอบแบบ และสำเนา ภาษ. ๐๑-๑๒ สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าภาษีสรรพสามิต เอกสารขั้นตอนการตรวจสอบพร้อมความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบทุกขั้นตอนที่เสนอต่อสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ที่อยู่ในความครอบครอง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๐๕.๑๑๐๐/๑๒๕๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. หนังสือหารือและผลของการหารือการคืนภาษีสรรพสามิต อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมสรรพสามิตอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณา จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้

๒. แบบ ภาษ. ๐๑ - ๒๘ และเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นเอกสารของผู้อุทธรณ์ ที่ได้ยื่นกับสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ผู้อุทธรณ์มีสำเนาเก็บอยู่แล้ว

๓. แบบ ภาษ. ๐๑ - ๑๒ และสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าภาษีสรรพสามิต เป็นเอกสารข้อมูลของผู้เสียภาษี ซึ่งเป็นความลับทางการค้า ประกอบกับกฎหมายกำหนดมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว (มาตรา ๑๖๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗)

๔. เอกสารขั้นตอนการตรวจสอบพร้อมความเห็นเจ้าหน้าที่ เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่คืนภาษี ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณา ประกอบกับกฎหมายให้อำนาจไม่เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า

“คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

การชี้แจงของผู้เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒” และผู้แทนบริษัท สยามนิสสัน ออโตโมบิล จำกัด มาให้ถ้อยคำ และชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาและตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สรุปความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ส่งออกรถยนต์ ออกนอกราชอาณาจักร และมีสิทธิได้คืนภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๐๐ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕.๓ และระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตรา ภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามมาตรา ๑๐๐ และการขอรับคืนหรือยกเว้น ภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖.๔ ผู้อุทธรณ์ เคยยื่นขอคืนภาษีสรรพสามิตต่อสำนักงานสรรพสามิตหลายพื้นที่และได้รับคืนภาษีดังกล่าว เช่น สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ สมุทรปราการ ๑ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ระยอง รวมทั้งสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นขอคืนภาษีตามแบบ ภาษ. ๐๑ - ๒๘ ทะเบียนรับเลขที่ ๐๑๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ มีคำสั่งไม่คืนภาษีสรรพสามิตให้กับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการและการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ และสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ในการจัดทำคำสั่งไม่คืนภาษีสรรพสามิตดังกล่าว และได้ขอเอกสารจำนวน ๔ รายการ โดยมีเหตุผลในการข้อมูลข่าวสารแต่ละรายการ ดังนี้

๑.๑ สำเนาการพิจารณาทุกขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการและการพิจารณาของเจ้าหน้าที่และสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๙ หรือไม่ คำสั่งไม่คืนภาษีได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลไม่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดหรือทางราชการ แต่หากผู้อุทธรณ์ไม่มีเอกสารดังกล่าวย่อมไม่มีโอกาสตรวจสอบการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในการจัดทำคำสั่งทางปกครอง

๑.๒ สำเนาแบบ ภาษ. ๐๑ - ๒๘ และเอกสารประกอบ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เก็บไว้ได้สูญหายไป

๑.๓ หนังสือหรือและหนังสือตอบข้อหารือ มีเหตุผลเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑

๑.๔ สำเนาแบบ ภาษ. ๐๑-๑๒ และใบเสร็จรับเงินค่าภาษีสรรพสามิต เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับจำนวนภาษีสรรพสามิตของรถยนต์ และรายละเอียดของหมายเลขรุ่น/แบบ หมายเลขเครื่องยนต์ และหมายเลขตัวถัง เพื่อตรวจสอบว่ารถยนต์ยี่ห้อ นิสสัน รุ่น ที่ดำ ๑.๘ จี (BDSARGAC 11EHAD)S หมายเลขเครื่องยนต์ MR18 032702A หมายเลขตัวถัง MNTBBAC 11Z0000166 ที่ผู้อุทธรณ์ขอคืนภาษีสรรพสามิตนั้นมีการชำระภาษีสรรพสามิตไว้หรือไม่ หากไม่มีการชำระผู้อุทธรณ์จะได้ยกเลิกการขอคืนภาษีสรรพสามิต แต่หากมีการชำระแล้วจะพิจารณาดำเนินการตามสมควรต่อไป และเพื่อใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาไม่ว่าในชั้นอุทธรณ์คำสั่งไม่คืนภาษีสรรพสามิต หรือการฟ้องคดีขอคืนภาษีสรรพสามิต ส่วนข้อมูลอื่นให้ปกปิดไว้ จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ชำระภาษีแต่อย่างใด

๒. ผู้แทนสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ชี้แจงด้วยวาจาและตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๐๕.๑๐๐๐/๑๗๘๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สรุปความว่า

๒.๑ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหรือเพื่อขอทราบนโยบายการยกเว้นภาษีและคืนภาษีกรณีส่งออกสินค้าและหนังสือตอบข้อหารือ นั้น กรมสรรพสามิตยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ทราบ จึงยังไม่มีข้อมูล

ข่าวสารในส่วนนี้ สำหรับหนังสือหรือการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาเรื่องการขอคืนภาษีของผู้ถือหุ้นจึงไม่สมควรเปิดเผย

๒.๒ สำเนาแบบคำขอยกเว้นหรือคืนภาษี (ภษ. ๐๑ - ๒๘) และเอกสารประกอบ เป็นเอกสารของผู้ถือหุ้นที่ยื่นต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ผู้ถือหุ้นควรมีสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่แล้ว

๒.๓ สำเนาแบบรายการภาษีสรรพสามิต (ภษ.๐๑ - ๑๒) เป็นเอกสารของบริษัทสยามนิสสัน ออโตโมบิล จำกัด ที่ได้อื่นเสียภาษีเดือนเมษายน ๒๕๕๑ แบบรายการภาษีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ แต่สำหรับสำเนาคู่ฉบับใบเสร็จรับเงินค่าภาษี บริษัทสยามนิสสันฯ ได้รับอนุญาตให้ยื่นชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพสามิต กรุงเทพมหานคร ๑ สำเนาใบเสร็จรับเงินจึงเก็บอยู่ที่พื้นที่รับชำระภาษี

๒.๔ บันทึกผลการตรวจแบบคำขอยกเว้นภาษี (ภษ. ๐๑ - ๒๘) รายผู้ถือหุ้น เป็นการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาของสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขอคืนภาษี

๓. ผู้แทนบริษัทสยามนิสสันฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า ข้อมูลที่ร้องขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลทางการค้าของบริษัทฯ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยให้กับบุคคลอื่นใดทราบได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างราคาสินค้าของบริษัทฯ หากบุคคลอื่นหรือคู่แข่งได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวแล้ว จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ หรือติดต่อธุรกิจอย่างใดกับบริษัทฯ นอกจากนี้ ผู้ถือหุ้นก็มิได้มีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีข้อพิพาทใดกับบริษัทฯ และการร้องขอดังกล่าวก็มิได้ระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการนำเอาข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์การใด อีกทั้งข้อมูลทางผู้ถือหุ้นร้องขอนั้น ก็ได้เป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอยกม่อให้เกิดผลเสีย และอาจสร้างความเสียหายโดยตรงต่อบริษัทฯ

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วย คำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้ถือหุ้น คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ถึงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และคำชี้แจงเป็นหนังสือของบริษัทสยามนิสสันฯ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

ผู้ถือหุ้นได้ยื่นแบบ ภษ. ๐๑ - ๒๘ ขอคืนภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ยี่ห้อนิสสัน รุ่น ที่ดำ ๑.๘ จี (BDSARGAC 11EHAD)S หมายเลขเครื่องยนต์ MR18 032702A หมายเลขตัวถัง MNTBBAC 11Z0000166 ต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ตามทะเบียนรับเลขที่ ๐๑๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ และติดตามขอทราบผลการพิจารณาคืนภาษีสรรพสามิตดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง ครึ่งสุดท้ายตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ต่อมาสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๕๐.๑๐๐๐/๑๐๘๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ (ที่ถูกต้องควรเป็น พ.ศ. ๒๕๕๑) ถึงผู้ถือหุ้น แจ้งคำสั่งไม่คืนภาษีให้แก่ผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ และวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ขอสำเนาเอกสารเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินการต่อไป จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. หนังสือหรือเพื่อขอทราบนโยบายการยกเว้นภาษีและคืนภาษีกรณีส่งออกสินค้าที่สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ มีถึงกรมสรรพสามิต และหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าว

๒. แบบคำขอยกเว้นหรือคืนภาษี (ภษ. ๐๑-๒๘) และเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้ถือหุ้นได้ยื่นต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒

๓. แบบรายการภาษีสรรพสามิต (ภษ. ๐๑-๑๒) และใบเสร็จรับเงินค่าภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นเอกสารที่บริษัทสยามนิสสันฯ ได้ยื่นเสียภาษีเดือนเมษายน ๒๕๕๑ เฉพาะข้อมูลของรถยนต์ยี่ห้อนิสสัน รุ่น ที่ดำ ๑.๘ จี (BDSARGAC 11EHAD)S หมายเลขเครื่องยนต์ MR18 032702A หมายเลขตัวถัง MNTBBAC 11Z0000166

๔. เอกสารทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจแบบ ภษ. ๐๑ - ๒๘ รวมทั้งบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ จนถึงการเสนอต่อสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ บันทึกผลการตรวจแบบคำขอยกเว้นภาษี (ภษ. ๐๑-๒๘) รายผู้ถือหุ้น

สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการแก่ผู้ถือหุ้น โดยให้เหตุผลดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การหารือเพื่อขอทราบนโยบายการยกเว้นภาษีและคืนภาษีกรณีส่งออกสินค้ายังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมสรรพสามิต การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้ถือหุ้นมีสำเนาเก็บอยู่แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารของบริษัทสยามนิสสันฯ ที่ได้ยื่นเสียภาษีเดือนเมษายน ๒๕๕๑ และเป็นการลับทางการค้าของผู้เสียภาษี ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๖๖ กำหนดไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่คืนภาษียังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้

การพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า การหารือเพื่อขอทราบนโยบายการยกเว้นภาษีและคืนภาษีกรณีส่งออกสินค้ายังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมสรรพสามิต การเปิดเผยจึงอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลความลับทางการค้าของบริษัทสยามนิสสันฯ ผู้เสียภาษี ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๖๖ กำหนดไว้ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน กรณีตามอุทธรณ์ จึงมีข้อพิจารณาใน ๔ ประเด็น คือ

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือหรือเพื่อขอทราบนโยบายการยกเว้นภาษีและคืนภาษีกรณีส่งออกสินค้าที่สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ มีถึงกรมสรรพสามิตนั้น ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมสรรพสามิต การเปิดเผยหนังสือหรือจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ เพื่อขอคืนภาษีสรรพสามิต จึงเป็นข้อมูลของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผยต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของตนเองย่อมไม่มีผลกระทบต่อบุคคลอื่น เมื่อข้อมูลข่าวสารตามคำขอไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบรายการภาษีสรรพสามิต (ภษ. ๐๑ - ๐๒) และเอกสารประกอบที่บริษัทสยามนิสสันฯ ยื่นเพื่อชำระภาษีเดือนเมษายน ๒๕๕๑ ต่อสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ เป็นเอกสารที่ทางราชการกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องยื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บภาษีสรรพสามิต จึงมีให้ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผยต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในความครอบครองของราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์จึงต้องพิจารณาว่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล คือ บริษัทสยามนิสสันฯ เท่าที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์เท่านั้น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อ้างอิงข้อมูลดังกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานในการขอคืนภาษีสรรพสามิต ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาแบบรายการภาษีสรรพสามิต และใบเสร็จรับเงินค่าภาษีสรรพสามิตที่บริษัทสยามนิสสันฯ ได้ยื่นเสียภาษีเดือนเมษายน ๒๕๕๑ เฉพาะข้อมูลของรถยนต์ยี่ห้อนิสสันที่ระบุพร้อมเอกสารประกอบ แต่เนื่องจากเอกสารประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน ได้แก่ ข้อมูลในส่วนแต่ละรายการ และข้อมูลยอดรวมการเสียภาษีของรถยนต์ เห็นว่า การเปิดเผยขึ้นส่วนแต่ละรายการ จะทำให้ทราบถึงต้นทุนในการผลิตแต่ละชิ้นส่วนได้ การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท สยามนิสสันฯ ดังนั้น การเปิดเผยเฉพาะยอดรวมการเสียภาษีสรรพสามิตของรถยนต์คันดังกล่าวจึงเป็นการเพียงพอต่อการขอคืนภาษีสรรพสามิตของผู้อุทธรณ์แล้ว เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของบริษัทสยามนิสสันฯ และประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะยอดรวมการเสียภาษีสรรพสามิตของรถยนต์คันที่ระบุ โดยให้ปกปิดข้อมูลการเสียภาษีสรรพสามิตของชิ้นส่วนแต่ละรายการไว้

ส่วนสำเนาฉบับใบเสร็จรับเงินค่าภาษีนั้น เนื่องจากสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ชี้แจงว่าเก็บรักษาอยู่ ณ สำนักงานฯ กรุงเทพมหานคร ๑ อันเป็นพื้นที่ที่รับชำระภาษี จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้อุทธรณ์จึงต้องไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ต่อสำนักงานฯ กรุงเทพมหานคร ๑ โดยตรง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกผลการตรวจแบบคำขอยกเว้นภาษี (ภษ. ๐๑ - ๒๘) รายผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นเกี่ยวกับคำขอคืนภาษีสรรพสามิตของผู้อุทธรณ์ต่อสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้สำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ จะได้วินิจฉัยและมีคำสั่งไม่คืนภาษีสรรพสามิตแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่คืนภาษีสรรพสามิต การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจส่งผลกระทบต่อการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและประโยชน์ของเอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นพ้องด้วยกับสำนักงานฯ สมุทรปราการ ๒ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เฉพาะยอดรวมการเสียภาษีสรรพสามิตของรถยนต์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โฆรีไกลุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ ขมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชชัย สุวรรณพานิช

กรรมการ

นางสาวภัทรา สกุลไทย

กรรมการ

นายวีระชัย เตชะวิจิตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สหพันธ์ รัตนไพจิตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

สาขา

สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเพยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา
เกี่ยวกับแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนิติกร ๕ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีค่าขอลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ร้องขอข้อมูลข่าวสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ของผู้มีรายชื่อจำนวน ๘ คน ตามประกาศผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อให้ประโยชน์ในการชี้แจงให้ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมิน ตรวจสอบความถูกต้องตามระบบคุณธรรม และประกอบการพิจารณาอุทธรณ์

สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงามีบันทึกส่งการต่อท้ายค่าขอลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ ของผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตเฉพาะที่เจ้าของข้อมูลอนุญาต

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะของผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นอีก ๕ คน ส่วนข้อมูลข่าวสารของลูกจ้างประจำ จำนวน ๒ คน คือ นาย ส. และนาย ธ. มิให้เปิดเผย เนื่องจากลูกจ้างประจำทั้ง ๒ คน ไม่ยินยอมให้เปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา และขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม จำนวน ๑ รายการ คือ คำสั่งจังหวัดพังงาที่ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ธ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตามประกาศผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลังระหว่างวันที่ ๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ปรากฏผลการประเมินว่า ผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินระดับดี ผู้อุทธรณ์จึงมีค่าขอลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ ยื่นต่อสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ขอให้เปิดเผยแบบประเมินผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้มีรายชื่อ จำนวน ๘ คน ตามประกาศผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ดังกล่าว เพื่อให้ประโยชน์ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมิน ตรวจสอบความถูกต้องในระบบคุณธรรม และประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาได้มีหนังสือสอบถามความยินยอมของผู้มีรายชื่อรวม ๗ คน ยกเว้นผู้อุทธรณ์แล้วปรากฏว่า ผู้มีรายชื่อซึ่งเป็นข้าราชการ ๕ คน ยินยอมให้ดูและถ่ายเอกสาร แต่ผู้มีรายชื่อซึ่งเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ๒ คน คือ นาย ส. และนาย ธ. ไม่ยินยอมให้ตรวจดูและถ่ายเอกสาร สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาจึงมีบันทึก

สั่งการท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอได้เฉพาะของผู้อุทธรณ์และที่เจ้าของข้อมูลอนุญาต

ต่อมาจังหวัดพังงามีคำสั่ง ที่ ๑๔๖๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ และคำสั่ง ที่ ๑๔๗๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง เลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ โดยให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการและเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำในสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา จำนวน ๘ คน และสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาได้มีหนังสือ ที่ พง ๐๐๒๔/พิเศษ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำในสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาทุกคนทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตามประกาศผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ข้างต้น ปรากฏว่า นาย ส. มีผลการประเมินระดับดีเด่น ทั้งที่ถูกลงโทษตัดเงินเดือน เนื่องจากศาลจังหวัดพังงามีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ๒,๐๐๐ บาท ในความผิดฐานเล่นการพนันที่กระทำในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้เลื่อนขึ้นค่าจ้าง

ส่วนผู้อุทธรณ์มีผลการประเมินในระดับดี โดยจากแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานผู้บังคับบัญชาชั้นต้นประเมินให้ ๑๘๒ คะแนน ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเด่นและมีความเห็นว่า ควรเลื่อนขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงามีความเห็นแตกต่างจากการประเมินของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นว่าสมควรได้ ๑๔๐ คะแนน เนื่องจาก มีงานดำเนินคดีอาญาที่ได้รับมอบหมายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ – เมษายน ๒๕๕๐ ที่ไม่ได้ดำเนินการรวม ๖ คดี และควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ ๐.๕ ขั้น เป็นผลให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพียง ๐.๕ ขั้น ทั้งนี้งานคดีอาญาที่ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายเป็นกรณี ผู้กระทำความผิดได้กระทำต่อพนักงานตรวจแรงงานเป็นการเฉพาะตัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งตามระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ กำหนดให้พนักงานตรวจแรงงานเป็นผู้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการได้ อันเป็นปัญหาข้อกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ต้องฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา เป็นคดีของศาลปกครองนครศรีธรรมราช คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๖/๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่า การดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้อุทธรณ์เป็นไปด้วยความไม่สุจริต ไม่โปร่งใสและเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการใช้อำนาจหน้าที่หรือดุลพินิจโดยมิชอบ และขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้เปิดเผยแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ของลูกจ้างประจำ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ๒ คน คือ นาย ส. และนาย ถ. และขอเพิ่มเติมอีก ๑ รายการ คือ คำสั่งจังหวัดพังงา ที่ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ส.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ของนาย ส. และนาย ถ. เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม แม้จะมีบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลคือ อัตราค่าจ้างของนาย ส. และนาย ถ. แต่ก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในคำสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่มีการแจ้งให้ข้าราชการ และลูกจ้างประจำในสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับคำสั่งจังหวัดพังงาที่ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ส. ซึ่งผู้อุทธรณ์ร้องขอเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ใช้สิทธิร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน
ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ของนาย ส. และนาย ธ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์
ส่วนคำสั่งจังหวัดพังงาที่ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ส. ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑
เกี่ยวกับรายงานข้อเท็จจริงเบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู โรงเรียนบ้านแก้ว จังหวัดจันทบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ เพื่อขอสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๓๐/๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๐/๕๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแก้ว เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นการรายงานข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปรับทราบ เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ราชการ ยังมีข้อสงสัยทางปกครองจึงยังไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนและผู้อุทธรณ์เป็นผู้ราชการไม่มีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นข้าราชการครู โรงเรียนวัดดอนตาล จังหวัดจันทบุรี อ้างว่าได้รับการบอกเล่าจากเด็กนักเรียนชายจำนวนหนึ่งว่าถูกนาย ป. ข้าราชการครู โรงเรียนเดียวกันกระทำอนาจารโดยจับอวัยวะเพศเป็นประจำ ผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนทราบว่าลูกของตนถูกระงับทางเพศ แต่ไม่กล้าเอาเรื่องเพราะเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้งเมื่อไปโรงเรียน ผู้อุทธรณ์และครูคนอื่นเคยแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบแต่ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ได้ดำเนินการใดๆ ผู้อุทธรณ์จึงได้ให้เด็กนักเรียนชายซึ่งถูกระงับทางเพศลงชื่อไว้ และได้ร้องเรียนไปยังมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๙ นาย ม. ตัวแทนมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้พาผู้ปกครองและเด็กนักเรียนเข้าแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ป. ในชั้นการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดจันทบุรี นาย ป. ได้รับสารภาพว่าได้กระทำอนาจารเด็กชายอายุไม่เกิน ๑๕ ปีจริง และศาลได้มีคำพิพากษาให้นาย ป. จำคุก ๒ ปีและปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่ปรากฏว่านาย ป. เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี

ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนาย ป. ถูกกล่าวหาว่ากระทำอนาจารเด็กนักเรียนชายที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้ลงโทษตัดขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ในส่วนผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียกไปสอบสวนกรณีดังกล่าว โดยในการสอบสวนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อ้างถึงหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ที่ ศธ. ๐๔๐๓๐/๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ได้รายงานข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทราบว่า เรื่องดังกล่าวเป็นการกลั่นแกล้งกัน

โดยผู้อุทธรณ์และนาย ป. นั้นไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่เป็นความจริง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ เพื่อขอหนังสือฉบับดังกล่าวนำไปใช้รักษาสิทธิประโยชน์ และรายงานชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๓๐/๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ นั้นเป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่แม้มิได้เป็นคำสั่งทางปกครอง แต่มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนต่อไป ประกอบกับในเรื่องนี้ศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษจำเลย (นาย ป.) แล้ว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษนาย ป. แล้วเช่นเดียวกัน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ		หัวหน้าคณะที่ ๑
นายขจิตภัย	บุรุษพัฒน์	กรรมการ
นางเน่งน้อย	วิศวโยธิน	กรรมการ
นายพีรพล	ไตรทศวิทย์	กรรมการ
ร้อยโท วิรัช	พันธุ์มะผล	กรรมการ
นายสมชาย	หอมล่อ	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่
เกี่ยวกับฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายโครงการขุดลอกหนองโสนและทิ้งดินถมสระน้ำ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเมืองไผ่

๒. สัญญาจัดซื้อจัดจ้างโครงการขุดลอกหนองโสนและทิ้งดินถมสระน้ำ หมู่ที่ ๑๒ ตามข้อบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๕๐

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่มีหนังสือ ที่ บร ๗๕๕๐๑/๒๙๙ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งเหตุผลอันสมควรในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งข้อมูลนั้นเป็นเอกสารลับทางราชการ หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐและต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง และฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายในโครงการขุดลอกหนองโสนและทิ้งดินถมสระน้ำ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเมืองไผ่ตามข้อบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๕๐ จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับด้านการคลังของทางราชการ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลไปอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้ระบุวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสาร และผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบตามกระบวนการ โดยผ่านสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญาจัดซื้อจัดจ้างโครงการขุดลอกหนองโสนและทิ้งดินถมสระน้ำ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเมืองไผ่ ตามข้อบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๕๐ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดมีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดมีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ บุคคลไม่ว่ามีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีไม่ต้องด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการ ตามปกติขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ และโครงการนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้เป็นความลับด้านการคลังของทางราชการ ซึ่งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐและต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่กล่าวอ้าง แต่ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะขอตรวจดูและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ คึกฤทธิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉนิก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงอัยการจังหวัดสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๗ รายการ คือ

๑. สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้วที่อยู่ในความครอบครอง
ของพนักงานอัยการ

๒. รายงานคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ ทั้งหมด

๓. รายงานการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการทั้งหมดและพนักงานสอบสวน นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด

๔. รายงานการสืบพยานเด็กในการเกิดเหตุระเบิดเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด

๕. สำนวนการชันสูตรพลิกศพของ นาย ข. ที่เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด

๖. เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุระเบิดและยิงกันในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด

๗. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๗๓๒/๒๕๔๙ (ที่ต้องคดีคือคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐)

สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๗(สก)/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์
โดยแจ้งว่า

๑. รายการที่ ๑ คือสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้ว
ที่อยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการให้ผู้อุทธรณ์มาคัดสำเนาได้

๒. รายการที่ ๒ คือรายงานคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ ทั้งหมดแจ้งว่าสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙
ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้ว กับคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ คือสำนวนเดียวกัน กล่าวคือเมื่อพนักงาน
สอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ ไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว สำนักงานอัยการจังหวัด
สระแก้วก็จะใส่หน้าปกสำนวนเรียกว่าสำนวน ส. ๑ ส่วนหมายเลข ๑๒๓๕/๒๕๔๙ คือลำดับหมายเลขรับสำนวนคดีอาญาของ
สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว ซึ่งได้ลงไว้ที่หน้าปกสำนวน ส. ๑ ดังกล่าว ให้ผู้อุทธรณ์มาตรวจสอบหรือจะถ่ายสำเนานำไป
สำนวนก็ได้

๓. รายการที่ ๓ คือรายงานการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการทั้งหมดและพนักงานสอบสวน นักจิตวิทยา
นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด แจ้งว่ารายงานการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการและรายงานการปฏิบัติงานของนักจิตวิทยา
นักสังคมสงเคราะห์ไม่มี ส่วนรายงานการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนก็คือบันทึกพนักงานสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙
ซึ่งรวมอยู่ในสำนวนดังกล่าวอยู่แล้ว

๔. รายการที่ ๔ คือรายงานการสืบพยานเด็กในการเกิดเหตุระเบิดเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด แจ้งว่า

ในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้วนั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาใช้อาวุธปืนยิง นาย อ. และพนักงานสอบสวนได้สอบสวนพยานที่เกี่ยวข้อง และพนักงานอัยการได้อ้างเป็นพยานและนำเข้าเบิกความต่อศาล และได้ส่งคำให้การพยานดังกล่าวต่อศาลทั้งหมดแล้ว ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ. ๗ จ. ๑๐ จ. ๑๑ จ. ๑๒ จ. ๑๓ และ จ. ๑๕ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ไม่มีรายงานการสืบพยานเด็กในการเกิดระเบิดเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่อย่างใด

๕. รายการที่ ๕ คือสำนวนการชันสูตรพลิกศพของนาย ข. ที่เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทั้งหมด อ้างว่าสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ไม่มีการชันสูตรพลิกศพของนาย ข. มีแต่รายงานการชันสูตรบาดแผลของนาย อ. ผู้เสียหายที่ถูกผู้อุทธรณ์ยิงได้รับบาดเจ็บ ไม่ทราบว่านาย ข. เป็นใคร มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรกับคดีนี้ หากต้องการผลชันสูตรศพดังกล่าวจริง ขอให้ไปตรวจสอบที่โรงพยาบาลหรือสถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ

๖. รายการที่ ๖ คือเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุระเบิดและยิงกันในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทั้งหมด อ้างว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุระเบิดในวันดังกล่าวในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ไม่มีในสำนวนดังกล่าวเพราะเป็นคนละคดีกันและในคดีดังกล่าวไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย หรือมีการจับตัวผู้กระทำความผิดได้หรือยัง ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการยิงกันในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นั้น ไม่ทราบว่าใครยิงกันที่ไหน อย่างไร แต่น่าจะเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้วที่ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องเป็นจำเลย และศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ปรากฏตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐ ของศาลจังหวัดสระแก้ว

๗. รายการที่ ๗ คือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๕๙ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐ ก็คือสำนวนเดียวกัน ส่วนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐ ก็คือเมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ จากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้ว ก็ได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสระแก้ว ศาลจังหวัดสระแก้วก็จะลงเลขรับเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๓๒/๒๕๕๙ และในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ศาลจังหวัดสระแก้วได้พิพากษาลงโทษจำคุก จึงได้ออกเลขสำนวนเป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องหาคดีอาญา ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดสระแก้ว มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๓๒/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ พิกษาให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช่เหตุในที่ชุมชนรวมเป็นจำคุก ๘ ปี ๑๒ เดือน และปรับ ๓๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงอัยการจังหวัดสระแก้วขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน บางรายการอ้างว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง และบางรายการอ้างว่าไม่อยู่ในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว ที่ อส ๐๐๓๗(สก)/๓๐๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอแต่อย่างใด คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า เนื่องจากการพิจารณาปรากฏว่าพนักงานอัยการอ้างว่าได้ให้เอกสารผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ๒ รายการ คือ รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับข้อมูลแต่อย่างใด จึงให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือยืนยันว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่พนักงานอัยการชี้แจงหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วมีหนังสือที่ อส ๐๐๓๗ (สก) /๓๐๔๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๓ - ๗ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับแต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ มีความเห็นเบื้องต้นว่า สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วและผู้อุทธรณ์ยังมีความเข้าใจไม่ตรงกันในประเด็นเกี่ยวกับการจัดหาข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เพื่อเปิดเผยให้แก่ผู้ขอตามสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนด จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว เพื่อสอบถามดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วนั้น สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยวิธีใด

๒. สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ - ๗ ขอให้ตรวจสอบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วหรือไม่ ถ้ามี อยู่ในสำนวนคดีใด หากมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วแล้วสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ เพราะเหตุใดสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๗ (สก)/๖๗๓๕ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ได้ให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้วเหลือเพียงหน้าปกสำนวน ส. ๑ อ.ก. ๔ อ.ก. ๑๓ และ อ.ก. ๑๔ เท่านั้น ที่ยังไม่ได้ถ่ายสำเนาให้ผู้อุทธรณ์และได้ถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วยแล้ว หากคณะกรรมการฯ เห็นว่าควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ก็ขอให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ หากเห็นไม่สมควรก็ขอให้ส่งคืนสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วด้วย

๒. รายการที่ ๓ รายงานการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการและรายงานการปฏิบัติงานของนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมดไม่มี เป็นการนึกคิดเอาเองของผู้อุทธรณ์ว่าจะต้องมีเอกสารดังกล่าว ส่วนรายการการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนก็คือสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ได้มาขอคัดถ่ายและได้รับเอกสารไปแล้ว

๓. รายการที่ ๔ - ๖ ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้ว

๔. รายการที่ ๗ คือสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ สำนวน ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ ซึ่งเป็นสำนวนเดียวกัน และผู้อุทธรณ์ได้มาขอคัดถ่ายและได้รับสำเนาเอกสารไปแล้วดังกล่าวในข้อ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของรายงานการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการและรายงานการปฏิบัติงานของนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด รายการที่ ๔ รายงานการสืบพยานเด็กในการเกิดเหตุระเบิดเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด รายการที่ ๕ สำนวนการชันสูตรพลิกศพของนาย ข. ที่เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมดและรายการที่ ๖ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุระเบิดและยิงกันในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ทั้งหมด สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับข้อมูลตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้ว ที่อยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการ รายการที่ ๒ รายงานคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ ทั้งหมด รายการที่ ๓ ในส่วนของรายงานการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน และรายการที่ ๗ คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ ส. ๑ เลขรับที่ ๑๒๓๕/๒๕๔๙ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๘๑/๒๕๔๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๗/๒๕๕๐ สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๗ (สก)/๖๗๓๕ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบว่าได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า สำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายสีกหาญ ไตรมศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
หมายเหตุ	เนื่องจากนายสุพจน์ ไพบูลย์ ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการเพิ่มเติม และได้เข้าร่วมประชุม พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้มาแต่ต้น จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงยุติธรรม สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมขอทราบผลการสอบสวนทางวินัย สำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกสำนวน และสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด กรณีกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นและกระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งเป็นที่ยุติแล้ว เพื่อผู้อุทธรณ์จักได้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๓๑๓ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น พร้อมทั้งรายงานมายังกระทรวงยุติธรรมแล้ว ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามทางสอบสวนแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากเป็นกรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไปแล้วและผลการพิจารณาปรากฏว่าจะต้องลงโทษในระดับวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงเห็นควรให้งดโทษทางวินัย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง สำนวนการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นเอกสารลับ ซึ่งหากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ จึงให้เปิดเผยเฉพาะรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานผลการสอบสวนทางวินัยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ลบชื่อพยานบุคคล และข้อความอันจะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ กระทรวงยุติธรรมได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษคุณหญิง พ. รองผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบกรณี กระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ ชุด ให้ร่วมกันสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนและรายงานผลการดำเนินการสืบสวนในประเด็นที่เข้าข้อในเรื่องเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และคณะกรรมการ

สืบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด ได้ร่วมสรุปผลการสืบสวนเสนอกระทรวงยุติธรรมทราบ ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งที่ ๕๙๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ คำสั่ง ที่๗๒๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และคำสั่ง ที่ ๖๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย กล่าวหาว่าข้าราชการกระทรวงยุติธรรม ๔ คน ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรง รวม ๕ เรื่อง ตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวชี้มูลความผิดดังนี้

ข้อกล่าวหาที่ ๑ กรณีเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการศึกษาดูงานด้านพิสูจน์บุคคลสูญหาย ด้านนิติพยาธิและงานตรวจสถานที่เกิดเหตุ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ ๗ – ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งมีการขอรับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาบางส่วน แต่ปรากฏว่า มีการนำหลักฐานการจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้เดินทางที่ได้รับเงินช่วยเหลือจาก NAS ไปเบิกจ่ายจากทางราชการ และมีการแบ่งเงินที่เหลือจากการเดินทางให้กับผู้เดินทางทั้งหมด มีผู้ถูกกล่าวหาในข้อกล่าวหานี้ จำนวน ๓ คน โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๒ คน ได้แก่ ผู้อุทธรณ์ และคุณหญิง พ. และกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑ คน ได้แก่ นาง ส. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักเลขานุการกรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

ข้อกล่าวหาที่ ๒ กรณีนำเงินงบประมาณการลับของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษจ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นค่าใช้จ่ายในการสืบสวนสร้างเครือข่ายและประสานงานระหว่างประเทศ ซึ่งมีข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษร่วมเดินทางไปด้วยไปใช้ในการศึกษาดูงานต่างประเทศของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๑ คน ได้แก่ ผู้อุทธรณ์

ข้อกล่าวหาที่ ๓ กรณีรับบริจาคเงินและทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ แต่ไม่ปรากฏว่ามีการนำเงินบริจาคไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ หรือนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการบริจาคแต่อย่างใด มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑ คน ได้แก่ คุณหญิง พ.

ข้อกล่าวหาที่ ๔ กรณีตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาในที่ประชุม อันจะนำไปสู่การแตกแยกความสามัคคีในระหว่างผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑ คน ได้แก่ คุณหญิง พ.

ข้อกล่าวหาที่ ๕ กรณีจัดทำคุณลักษณะเฉพาะเครื่องวิเคราะห์ความยาวของ MICRO SATELLITE DNA แบบอัตโนมัติเครื่องสกัดสารพันธุกรรมสำหรับงานนิติวิทยาศาสตร์แบบอัตโนมัติ และเครื่องเพิ่มปริมาณสารพันธุกรรมในปิงปอปะมาณ ๒๕๔๗ โดยมีพฤติกรรมเอื้ออำนาจแก่ผู้เสนอราคา หรือจัดให้มีการขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างไม่เป็นธรรม อันไม่ชอบด้วยข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๑ คน ได้แก่ พันตำรวจโท ก. นักนิติวิทยาศาสตร์ ๘ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ทำการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนให้กระทรวงยุติธรรมพิจารณาตามรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔ ข้อกล่าวหา คือ ข้อกล่าวหาที่ ๑ – ๔ ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๕ ได้แยกไปพิจารณาสอบสวนต่างหากโดยปรากฏผลการสอบสวนสรุปได้ว่า

ข้อกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามราย คือ ผู้อุทธรณ์ คุณหญิง พ. และนาง ส. มีความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อกล่าวหาที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหา คือ ผู้อุทธรณ์ มีความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อกล่าวหาที่ ๓ และ ๔ ผู้ถูกกล่าวหา คือ คุณหญิง พ. การสอบสวนไม่ปรากฏมูลความผิดทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นควรกำหนดโทษทางวินัยดังนี้

๑. คุณหญิง พ. เห็นควรพิจารณางดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

๒. ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากออกจากราชการไปก่อนแล้ว จึงไม่มีสภาพเป็นข้าราชการในขณะกำหนดโทษ และโทษที่จะกำหนดไม่ถึงออกจากราชการ จึงไม่เสนอความเห็นในการกำหนดโทษ

๓. นาง ส. เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์

กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วมีคำสั่งตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์ร้องขอทราบผลการสอบสวนทางวินัย สำเนาสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกสำนวน และสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ดังกล่าวต่อกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการทางกฎหมายต่อไป แต่กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะผลการสอบสวนทางวินัย รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานการสอบสวนทางวินัยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบชื่อพยานบุคคลและข้อความอันจะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใด ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๐๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่าคำให้การของพยานบุคคล จำนวน ๘ คน บางส่วนหากเปิดเผยแล้วอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของพยาน ได้แก่ คำให้การของพยานผู้ร้องเรียน ๒ คน ซึ่งคนหนึ่งปัจจุบันรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม อีกคนหนึ่งลาออกจากราชการแล้ว คำให้การของพยาน ๕ คน ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ให้การในประเด็นพฤติกรรมอุปนิสัยของคุณหญิง พ. ซึ่งพยานดังกล่าว ปัจจุบันรับราชการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ๑ คน รับราชการที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ๒ คน รับราชการที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๑ คน และลาออกจากราชการแล้ว ๑ คน ส่วนพยานอีก ๑ คน ซึ่งปัจจุบันรับราชการที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เคยมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เรื่องขอความเป็นธรรมจากการถูกผู้อุทธรณ์คุกคาม ทำให้เกิดความหวาดกลัวและไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นปกติสุข นอกจากนี้ กระทรวงยุติธรรมชี้แจงอีกว่า ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงยุติธรรม หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านอำนวยความสะดวกยุติธรรม โดยมีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เป็นหน่วยงานอยู่ในภารกิจดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงถือเป็นผู้บังคับบัญชาของคุณหญิง พ. และข้าราชการในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ แม้ขณะนี้ผู้อุทธรณ์จะออกจากราชการไปแล้วแต่ก็ยังมีความเกี่ยวข้องกับคุณหญิง พ. อยู่ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเดียวกัน ซึ่งขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.พ. ดังนั้น หากมีการเปิดเผยคำให้การของพยานที่ให้การเป็นปรปักษ์กับผู้อุทธรณ์ และคุณหญิง พ. แล้วอาจจะส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพยานดังกล่าวได้

อนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้วก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำความผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นๆ ต่อไป ดังนั้น กรณีผู้อุทธรณ์ คุณหญิง พ. และนาง ส. ถูกดำเนินการทางวินัยดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นอันเสร็จสิ้นโดยผลของกฎหมายล้างมลทินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ใน ๒ ข้อกล่าวหาที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยผลของพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ออกจากราชการแล้ว พยานบุคคล และผู้ร้องเรียนขณะที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยล้วนเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลข้อเท็จจริงตามความจริงต่อทางราชการ และผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์และผู้ถูกกล่าวหาอื่นมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่าการเปิดเผยชื่อและถ้อยคำพยานและผู้ร้องเรียน

จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นคือ คุณหญิง พ. และนาง ส. ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในข้อกล่าวหาเรื่องเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ก็เป็นกรณี การทำผิดที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองราย และคำให้การพยานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนทางวินัยในข้อกล่าวหาเรื่องเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นในข้อกล่าวหาที่ผู้อุทธรณ์มิได้ถูกกล่าวหาไปด้วย หากเปิดเผย จะกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้ถูกกล่าวหาอื่นนั้นโดยไม่สมควรจึงไม่ต้องเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวง ยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารใน ส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นในข้อกล่าวหาที่ผู้อุทธรณ์มิได้ถูกกล่าวหาไปด้วยไม่ต้องเปิดเผย

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายสีหาญ ไตรมศักดิ์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดตากเกี่ยวกับเอกสารการไต่สวนเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดตาก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลเชียงทอง กิ่งอำเภอลำปาง จังหวัดตาก มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดตาก เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลำปาง (นาย พ.) ให้หลักฐานเป็นเท็จโดยนำใบเสร็จภาษีบำรุงท้องที่ ประจำปี ๒๕๔๒ ประกอบการสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสุขาภิบาลลำปาง (ในขณะนั้น) จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือกิ่งอำเภอลำปาง ลำดับ ที่ ตก ๐๙๑๘.๑/๑๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕

๒. สำเนาผลการไต่สวนกรณีทั้งหมด

จังหวัดตากมีหนังสือ ที่ ตก ๐๐๑๗.๑ (ศดธ.)/๕๐๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) รวมทั้งการให้ถ้อยคำของพยานเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดตาก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดตาก และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สุขาภิบาลลำปาง (ในขณะนั้น) ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลลำปางในเดือนมีนาคม ๒๕๔๒ ต่อมาในวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมไปยังจังหวัดตากโดยเห็นว่า การเลือกตั้งในครั้งนี้ นาย พ. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลลำปางให้หลักฐานอันเป็นเท็จ โดยนำใบเสร็จภาษีบำรุงท้องที่ ประจำปี ๒๕๔๒ ประกอบการสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสุขาภิบาลลำปาง ซึ่งนาย พ. ไม่ใช่เจ้าของที่ดินแปลงดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิในการยื่นชำระภาษีบำรุงท้องที่ในที่ดินแปลงดังกล่าวอ้างได้ อีกทั้ง นาย พ. ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาลลำปาง (ในขณะนั้น) ซึ่งมีผลให้นาย พ. ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้ง ตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลที่สมัครเป็นเวลาดำเนินการจนถึงวันสมัครไม่น้อยกว่า ๖ เดือน หรือได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ให้กับเทศบาลนั้นในปีที่สมัครหรือปีก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี

ภายหลังจากการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับทราบผลการสอบสวนเรื่องดังกล่าว และได้ติดตามผลอย่างต่อเนื่องไปยังจังหวัด แต่ได้รับการบ่ายเบี่ยง และแจ้งว่าเรื่องอยู่ที่กิ่งอำเภอลำปาง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงกิ่งอำเภอลำปาง เพื่อขอทราบผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว กิ่งอำเภอลำปางมีหนังสือ ลำดับ ที่ ตก ๐๙๑๗.๑/๑๕๗๒ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แจ้งว่าได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้จังหวัดทราบตามหนังสือกิ่งอำเภอลำปาง ลำดับ

ที่ ตก ๐๙๑๘.๑/๑๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการข้างต้น ไปยังจังหวัดตาก แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ

ในชั้นการพิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ว่า จังหวัดตากได้มีหนังสือลับ ที่ มท ๐๘๓๐.๔/๒๙๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีนาย พ. ภูมิลำเนาอยู่นอกเขตสุขาภิบาลวังเจ้า (ในขณะนั้น) จริง ซึ่งผู้อุทธรณ์พอใจกับผลการสอบสวนนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารตามที่ได้อุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนตามกฎหมายอันเป็นผลมาจากการร้องเรียนขอความเป็นธรรมดังกล่าว

ผู้แทนจังหวัดตากชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า จังหวัดพิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจทำให้จังหวัดถูกฟ้องร้องจากกลุ่มบุคคลที่ถูกร้องเรียนได้ เพราะในขณะนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดยังไม่ได้มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งผู้ให้ถ้อยคำส่วนหนึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกร้องเรียน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบอาจทำให้ผู้ให้ถ้อยคำไม่ปลอดภัยทั้งชีวิต และหน้าที่การงานได้ ประกอบกับในขณะนี้มีกรรณการทุกขกล่าวโทษแก่ผู้ถูกร้องเรียนในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหายแจ้งใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ขัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชน หรือเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำเนาหนังสือกิ่งอำเภอวังเจ้าลับ ที่ ตก ๐๙๑๘.๑/๑๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ และสำเนาผลการไต่สวนกรณีการร้องเรียนขอความเป็นธรรม ซึ่งข้อเท็จจริงได้ความว่า จังหวัดตากได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าวเสร็จสิ้น และได้แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และในขณะนี้ได้มีการแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้ถูกร้องเรียน ดังนั้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น มีพยานผู้ให้ถ้อยคำบางคนซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาผู้ถูกร้องเรียนรวมอยู่ด้วย ดังนั้น หากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวถูกเผยแพร่ออกไปอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของพยานผู้ให้ถ้อยคำได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนสมควรได้รับรู้การสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่ตนเองร้องเรียน อีกทั้งผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อปกป้องสิทธิของตนอันเป็นผลมาจากการร้องเรียนดังกล่าว ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้จังหวัดตากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขห้ามผู้อุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดตาก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขห้ามผู้อุทธรณ์นำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

